

Sygn. akt II Ka 426/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2023r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Karłowicz
Protokolant:	st.sekr.sądowy Agnieszka Walerczak

przy udziale Prokuratora Krzysztofa Ciepłińskiego

po rozpoznaniu w dniu 28 września 2023 r.

sprawy **K. T.**

oskarżonego z art. 286 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.

na skutek apelacji, wniesionych przez prokuratora i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 22 marca 2023 r. sygn. akt II K 780/21

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że z podstawy skazania eliminuje art. 37a § 1 kk w zw. z art. 34 § 1 kk i § 1a kk i art. 35 § 1 kk i w miejsce kary ograniczenia wolności orzeka wobec oskarżonego na podstawie art. 286 § 1 kk karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. w pozostałej części wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 120 złotych opłaty za obie instancje i 50 złotych wydatków za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 426/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie II K 780/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
---		-----	-----	-----	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>Z apelacji prokuratora:</p> <p>obraży prawa materialnego - art. 37a § 1 kk - poprzez jego zastosowanie i orzeczenie wobec oskarżonego kary ograniczenia wolności, w sytuacji, gdy zastosowanie tego przepisu nie było możliwe wobec braku możliwości orzeczenia obligatoryjnego obowiązku kompensacyjnego, środka karnego lub przepadku</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Apelacja prokuratora okazała się zasadna i zasługiwała na uwzględnienie.</p> <p>Instytucja opisana w art. 37a § 1 kk ma charakter wyjątkowy, a jej istotę uznanie, że w danej sprawie, kary o charakterze nieizolacyjnym stanowią wystarczającą dolegliwość dla sprawcy, którego nie trzeba - choćby warunkowo - izolować od społeczeństwa. Z treści <u>art. 37a § 1</u></p>		

kk wyraźnie wynika, że z możliwości orzeczenia kary ograniczenia wolności albo kary grzywny zamiast kary pozbawienia wolności sąd może skorzystać wyłącznie wtedy, gdy spełnione są trzy warunki, tj. gdy przestępstwo zagrożone jest karą nieprzekraczającą 8 lat pozbawienia wolności, przewidywana kara pozbawienia wolności nie przekroczyłaby roku i jednocześnie sąd orzeka środek karny, środek kompensacyjny lub przepadek. Brak spełnienia któregokolwiek z wymienionych wyżej warunków uniemożliwia wydanie orzeczenia o karze przy zastosowaniu art. 37a § 1 kk. Należy podzielić zarzut prokuratora, że doszło do naruszenia art. 37a § 1 kk poprzez brak orzeczenia obligatoryjnego środka karnego, kompensacyjnego lub przepadku, gdy zdecydowano się wymierzyć za czyn z art. 286 § 1 kk karę ograniczenia wolności zamiast kary pozbawienia wolności. Oczywista zasadność środka zaskarżenia, skutkowałą zmianą wyroku w zaskarżonej części.

Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze w ten sposób, że na podstawie art. 286 § 1 kk wymierzył oskarżonemu K. T. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, gdyż tylko taka kara odpowiada stopniowi winy i społecznej szkodliwości czynu. Powyższa zmiana uwzględnia dyrektywny wymiaru kary z art. 53 kk. Zdaniem Sądu Okręgowego, stwierdzone w tej sprawie okoliczności łagodzące znalazły swoje adekwatne odzwierciedlenie w karze najniższej, możliwej do orzeczenia, tj. w wysokości dolnej granicy zagrożenia ustawowego przestępstwa z art. 286 § 1 kk. Za orzeczeniem

kary izolacyjnej przemawiały natomiast okoliczności obciążające, a mianowicie to, że oskarżony jest osobą wysoce niepoprawną, gdyż był już wielokrotnie karany w tym za przestępstwa z art. 286 § 1 kk, w tym również za przestępstwo popełnione w taki sam sposób (k.241). Powyższe dowodzi, że uporczywie i rażąco lekceważy orzeczenia sądowe, z konsekwencji których nie wyciąga żadnych wniosków. W ocenie Sądu Okręgowego zaproponowana na łamach wywiedzionego środka zaskarżenia kara pozbawienia wolności jest karą adekwatną do rangi popełnionego przez oskarżonego czynu oraz spełni swoje cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do oskarżonego. Kara w takiej postaci nie tylko uzmysłowi oskarżonemu konieczność ponoszenia odpowiedzialności za swoje zachowanie, ale nadto da wyraz negatywnej ocenie tego typu zachowań. Brak w sprawie okoliczności uzasadniających wymierzenie oskarżonemu kary ograniczenia wolności, przy uwzględnieniu jego dotychczasowego stosunku do przestrzegania porządku prawnego (k.220).

Wniosek

zmianę przedmiotowego wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego na podstawie art. 286§ 1 kk kary 6 miesięcy pozbawienia wolności

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Zasadność zarzutu prokuratora warunkowała zasadność wniosku apelacyjnego.		
Lp.	Zarzut	
	<p>Z apelacji obrońcy oskarżonego:</p> <p>1. obraży przepisów postępowania mającej wpływ na jego treść, tj. art. 7 kpk poprzez dokonanie dowolnej oceny dowodów i bezpodstawne odmówienie pełnej wiarygodności wyjaśnień złożonych przez oskarżonego K. T., który w sposób konsekwentny i spójny opisał przyczyny zaistniałej sytuacji, podejmowane działania mające na celu uregulowanie należności dla pokrzywdzonej, jak również fakt jej spłacenia pomimo zobowiązania, które powstało na skutek działania osoby trzeciej, a nie oskarżonego,</p> <p>2. obraży przepisów postępowania mającej wpływ na jego treść, tj. art. 410 kpk:</p> <ul style="list-style-type: none"> - poprzez pominięcie przy analizie i ocenie dowodów wyjaśnień oskarżonego i zeznań pokrzywdzonej, która nie ma roszczeń wobec K. T., zeznała spójnie z wyjaśnieniami oskarżonego, na żadnym etapie postępowania nie zaprzeczyła temu, że ktoś inny niż K. T. zamówił od niej kwiaty, - poprzez nie wyjaśnienie istotnej okoliczności dla bytu przestępstwa oszustwa, a mianowicie zamiaru po stronie sprawcy działania na niekorzyść pokrzywdzonej, na czym miał ten zamiar polegać i na jakiej podstawie można uznać, że K. T. gdyby nawet popełnił przestępstwo to działał bez zamiaru 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>uregulowania należności, podczas gdy to nie on zamawiał kwiaty od pokrzywdzonej, a nawet w imieniu osoby trzeciej doprowadził do uregulowania należności,</p> <p>3. obrazy przepisów postępowania mającej wpływ na jego treść, tj. art. 424 § 1 pkt 1 kpk poprzez sporządzenie uzasadnienia z tezą o sprawstwie oskarżonego i zaniechaniu wyjaśnienia jakie dowody miałyby przemawiać za jego sprawstwem oraz za działaniem oskarżonego nakierowanym na określony cel.</p>	
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Sąd Okręgowy po przeprowadzeniu analizy akt w ramach kontroli instancyjnej zaskarżonego wyroku doszedł do wniosku, że Sąd Rejonowy nie dopuścił się obrazy wskazanych przez skarżącego w petitum apelacji przepisów proceduralnych, a dokonana ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego została przeprowadzona zgodnie z dyrektywami określonymi w art. 7 kpk. Dodatkowo Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, że kontrola odwoławcza nie dostrzegła błędów w logicznym rozumowaniu Sądu I instancji lub też ocen klójących się z zasadami doświadczenia życiowego, czy wskazaniem wiedzy.</p> <p>Sąd Rejonowy słusznie uznał wyjaśnienia oskarżonego K. T. za wiarygodne jedynie w niewielkim zakresie. Oskarżony negował swoje sprawstwo wskazując na zachowanie innej osoby, która miałaby wyłudzić od pokrzywdzonej bukiet kwiatów oraz usługę jego dostarczenia.</p>		

Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie pozostają w sprzeczności z innymi wiarygodnymi dowodami, a w szczególności zeznaniami pokrzywdzonej i zgromadzonymi w sprawie dokumentami. Należy w tym miejscu przypomnieć, że sąd może obdarzyć przymiotem wiarygodności depozycje osobowe w części, bądź w całości (postanowienie SN z 26.03.2021 r., II KK 94/21, LEX nr 3232190). Sąd nie jest zobowiązany do dawania wiary takim dowodom w całości, a ocena ta zawsze musi zostać dokonywana w zestawieniu z pozostałym materiałem sprawy. Z samego zaś niezadowolenia obrońcy oskarżonego co do wyników tej oceny nie można upatrywać jej nietrafności. Decyzja Sądu Rejonowego o nieuwzględnieniu wyjaśnień oskarżonego w zakresie wskazanym w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku na k. 273, była zasadna, wobec sprzeczności z materiałem dowodowym, któremu Sąd I instancji dał wiarę. Sąd Okręgowy w pełni aprobuje poczynione na łamach pisemnych motywów zaskarżonego wyroku rozważania. Ponadto wskazać należy, że wbrew zarzutowi naruszenia art. 410 kpk Sąd Rejonowy budował podstawę dowodową zaskarżonego wyroku m.in. w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego K. T., zeznania pokrzywdzonej, świadków oraz dowody z dokumentów, dokonując ich analizy zgodnie ze wskazaniami doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania. Naruszenie art. 410 kpk następuje poprzez oparcie wyroku na okolicznościach nieujawnionych w toku rozprawy głównej bądź też przez pominięcie przy wyrokowaniu ujawnionych w toku rozprawy głównej okoliczności tak

korzystnych, jak i niekorzystnych dla oskarżonego. Natomiast nie stanowi naruszenia przepisu art. 410 kpk dokonanie takiej czy innej oceny dowodu przeprowadzonego lub ujawnionego na rozprawie. Dodatkowo należało przyjąć, że Sąd Rejonowy przy wyrokowaniu czynił zadość wskazanym w art. 7 kpk zasadom prawidłowego rozumowania oraz wskazaniom wiedzy i doświadczenia życiowego, w żadnym wypadku nie można im zarzucić dowolności. Wobec niezasadności zarzutów co do obrazy art. 7 kpk oraz art. 410 kpk, zarzut odnoszący się do treści pisemnych motywów zaskarżonego, które a propos umożliwiło prawidłową kontrolę instancyjną, nie mógł uzyskać akceptacji Sądu II instancji. Nie można pominąć, że taki sposób przestępczego działania jak wskazany w zarzucie oskarżony prezentował już wcześniej (wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 29 grudnia 2021 roku). W toku postępowania przygotowawczego prezentował linię obrony, w której nie przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Dopiero w toku postępowania sądowego zmienił strategię i wskazał osobę, która miała kontaktować się z jego telefonem, choć już w żaden sposób nie wytłumaczył w jaki sposób osoba ta miała wejść w posiadanie jego danych widniejących w potwierdzeniu przelewu (k.13). Również z akt postępowania nie wynika, aby oskarżony złożył stosowne zawiadomienie do organów ścigania w związku z niekorzystnymi działaniami tej osoby wobec niego. Całkowicie sprzeczne z doświadczeniem życiowym jest działanie w postaci rzekomego spłacenia cudzej należności bez

domagania się jej zwrotu, choćby poprzez wezwanie do zapłaty.

Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu, wyrażonym w wyroku z dnia 03 kwietnia 2013 r., sygn. akt II AKa 80/13 przy ustaleniu zamiaru sprawcy, który nie przyznaje się do winy, należy brać pod uwagę wszystkie okoliczności (w tym dotyczące strony przedmiotowej), na podstawie których można by wyprowadzić wnioski czy mamy do czynienia z oszustwem. Nie budzi wątpliwości pogląd, iż o zamiarze zagarnięcia mienia można wnioskować również z zachowań sprawcy składających się na elementy strony przedmiotowej przestępstwa, a nie tylko z jego wyjaśnień, w których ów zamiar kwestionuje (Legalis Numer 999517). Jak wynika z akt niniejszej sprawy, oskarżony w dacie zarzucanego mu czynu zalegał z płatnościami także innym podmiotom, choćby z tymi wynikającymi z wyroku w sprawie III K 716/19. Zapewniał w kolejnych rozmowach telefonicznych, że zrobił wszystko, aby zapłacić za usługę, choć doskonale zdawał sobie sprawę, że przesłane potwierdzenie wpłaty nie odpowiada prawdziwie. Jego zamiar wynikał zatem wprost z jego wszelkich działań i zaniechań. O zamiarze bezpośrednim wprowadzenia w błąd świadczą kolejne, poszczególne czynności wykonawcze oskarżonego, jak również jego zachowanie po dacie wskazanej w akcie oskarżenia – brak stanowczych deklaracji spłaty należności w określonym terminie. Pokrzywdzona dzwoniła do oskarżonego kilka razy, a więc zapewne miał świadomość, że zobowiązany jest do zapłaty należności. Oczywiście po

uregulowaniu należności w dniu 16 września 2021 roku pokrzywdzona nie była zainteresowana dalszym prowadzeniem postępowania, ale to w żaden sposób nie zmienia oceny zachowania oskarżonego i oceny jego zamiaru.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 424 § 1 kpk należy mieć na uwadze wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 10 grudnia 2020 r. II AKa 262/20 wskazujące, że uzasadnienie wyroku powinno być zwarte (art. 424 § 1 in principio k.p.k.), takowa również winna być ocena dowodów. Nie ma więc obowiązku prezentowania w pisemnych motywach wyroku szczegółowych wywodów dotyczących wszystkich wyjaśnień lub zeznań, które obciążają oskarżonego. Wystarczające jest ujęcie zwarte, syntetyczne. Takie też ujęcie prezentowane jest w uzasadnieniu Sądu I instancji.

Wniosek

o zmianę zaskarżonego wyroku w całości i uniewinnienie oskarżonego K. T. od zarzucanego mu czynu

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwarte o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Bezzasadność podniesionych zarzutów warunkowała bezzasadność wniosku.

4. **OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU**

1.	
Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie II K 780/21 – utrzymano w mocy w pozostałej części.	
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
Kontrola instancyjna doprowadziła Sąd Okręgowy do przekonania, iż na gruncie przedmiotowej sprawy nie zaszła potrzeba podjęcia szerszej ingerencji w treść zaskarżonego orzeczenia z urzędu poza zakresem wniesionych apelacji.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że: z podstawy skazania wyeliminował art. 37a § 1 kk w zw. z art. 34 § 1 kk i § 1a kk i art. 35 § 1 kk i w miejsce kary ograniczenia wolności orzekł wobec oskarżonego na podstawie art. 286 § 1 kk karę 6 miesięcy pozbawienia wolności	
Zwiążle o powodach zmiany	
Z uwagi na zasadność zarzutu prokuratora należało podjąć pewną ingerencję w treść zaskarżonego wyroku	

i dokonano powyżej wskazanych zmian zaskarżonego wyroku. Szerzej o powodach zmiany, w rubryce 3.1.

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	----- # art. 439 k.p.k. -----
Zwięzłe o powodach uchylenia	

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia	

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	

4.1.	----- # art. 454 § 1 k.p.k. -----
Zwięzłe o powodach uchylenia	

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III.	Na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 627 § 1 kpk w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 2 i art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 123 z późn. zm.), zasądzone od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 złotych tytułem opłaty za obie instancje oraz kwotę 50 złotych tytułem wydatków za postępowanie odwoławcze.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego	
Rozstrzygnięcie, rozstrzygnięcia	brak albo	Cały wyrok

ustalenie, którego dotyczy apelacja			
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżyciel publiczny	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Co do kary	

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana